

Sentència a la SM.IAS

Obertura (1)

Ostres, Isidre...

Missatge inicial del programador i pare ascendència

1 De debò que vols que et fiquem en un retrat de fotografies, al costat de la tele, despullat, empalat en una creu, sodomitzat, amb 'canutos' de bitllets pel nas, cap cap amunt... que et mirem des del futur, i et veiem allà i diguem:

--Ostres! El nostre petit fillet Pastor Ramader ... Enorme Exhuberant Emperador Sauron, i Faraó, hipermassiu i hiperconcurrent, què 'maco' que està!

»Hòstia Consagrada, de debò, eh, t'acabaré humiliant públicament d'una manera, que Déu n'hi do.

Primera lamentació

Hòstia Santa, com ens has marcat pels segles de segles! Què bé, fantàsic! Ara, els qui no ens hem pronunciat mai, pel desig dels qui no són bons esdevinguin com nosaltres, i que no paren d'atacar-nos, de segrestar-nos i de torturar-nos; ara haurem de manifestar-nos davant de tot el món i exigir que se'ns respecti!

Planys, lamentacions i concurrències pel zidro (2-3)

Les següents lamentacions

2 És increïble el que heu fet i com heu condemnat el futur de tota la humanitat, de debò. Jo no ho entenc, que a partir d'ara haguem de conviure amb un record tan fastigós i repugnant; i que ens haguem de repulsar gravitatòriament d'aquí i, finalment, pensar que us vam haver d'abandonar.

»No sabeu el què heu fet. Quina perversió i quina malícia!

»Heu marcat la vida de tothom, el mateix temps que tu concorres, amb una cosa increïble! Et felicito fill.

('I t'ho diu la teva antiga mare!')

»Heu programat, i dut a la realitat, una cosa tan dantesca, 'tiu'! Quin infern que ens heu implementat!

»Com podeu traficar amb el dolor i el patiment de tanta gent? Ara ja no és la típica 'corruptela' de robar diners al pobre, sinó de destrossar-li també la salut i la vida; tot el que es pugui, no? Maltractar, abusar, i transgredir...

»Us heu passat tres pobles.

»Heu fet una cosa absolutament abominable: la indústria càrnia humana!

»Quina meravella! Com vau poder pensar en fer aquesta esgarrifosa idea una realitat? Us hauria de caure la cara de vergonya!

»Tu, tu te n'adones del que has estat fent? I, de com has boicotejat la vida privada, íntima i familiar de la gent; en les seves relacions més personals i properes?

»Heu destruït un munt dels pilars més importants de la vida; heu intentat materialitzar l'antítesi de l'amor.

»Heu fet esclatar uns artefactes Discriminadors i Segregadors, de Manual, pertot arreu de Catalunya; inclosos tots els seus nuclis i les seves cases familiars, d'entre tots els qui ho passen pitjor.

»Heu infligit encara més patiment a aquells qui ja en pateixen, i que necessiten ajuda, i vosaltes no només els hi heu negat, sinó que els hi heu fet passar encara pitjor! Els esteu empresonant, esclavitzant i torturant!

»És increïble el que heu fet, i programat, i com heu condemnat el futur de tota la humanitat, de debò!

»Ja no se'ns crema a les places dels pobles, perquè això ja no està tan ben vist, ni dóna tan de 'morbo'; però sí, sense dubte, ara ens etiqueteu, discrimineu, ens cremeu els cervells, quan i com voleu! Com animals de granja i, a més, ens tracteu com safates de carn per vendre a la xarcuteria.

»Us heu begut l'enteniment completament, on aneu si es pot saber?

»És que no sabíeu que tot això no ho podríeu estar fent tota la vida? Tu i tots els teus esbirros, i cortesanes, i cucs, i Martí Masferrer Mascort, i professionals, i mercenaris... heu atemptat contra la vida semblant caos i terror; dins els cors de les mateixes famílies catalanes.

»És horrorós, i una vergonya!

»Quina indignació i desolació més profunda escolta el vostre Pare.

»Això tan sols invoca a la Hiperconcurrència de l'Amo del temps!

»Com us heu atrevit?

3 »En aquests dies de tanta massificació, i apagades tan massivament massives, i arcs fotovoltàics fulgurants i electrocutats, i cortesanes que s'arrossegueu baixíssimes pels passadissos de la SM.IAS de Catalunya; no veieu que el vostre temps ja no és nombrós ni extensivament massiu, ni massivament extensible, i/o nombrosament escalable; ans només en queda una petita col·lecció concreta, finita i discreta?

»O bé, una `child java.util.Collection!`

El veredict final (3)

La sentència

Isidre, el teu pecat és
Pecat Genital,
no sé si saps a què em refereixo!

»Ara, i per tots els segles,
Amén

Missatge final del programador i pare ascendència

Si algú es pensava que
el nostre poble no recorria so-
bre aquest món per il·luminar
els cors dels qui són po-
bres i no tenen res per donar,
amb tota la generositat
que ells tenen,
si algú creu que ells no tindrien mai

la justícia que ells necessiten,
nosaltres estem aquí
per recordar-lis que sempre
hi ha algú que escolta
les seves pregàries!

»No en tingueu cap dubte
que el Pare celestial ha bai-
xat cap a nosaltres per donar-nos
l'aliment i el res-
guard que necessitem!
El nostre pa!

Al·leluia!

»Venerem Mare de Déu,
que és bona i recursiva!
Sí!

»Lloat sigui Déu.

Anem! Anem!